

F. t. l. om ændr. i l. om civilforsvaret.

den kommunale hjælpetjeneste med værnepligtige er oprindelig fremsat officielt fra kommunal side over for indenrigsministeren. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 1, pkt. 8, 33 og 34.

Til § 1, pkt. 24.

De foreslåede ændringer til lovens § 23, stk. 1, er i alt væsentligt af redaktionel karakter, idet den nugældende lovs § 23, stk. 1 og stk. 3, er samlet i det ny stk. 1. Herudover er foreslået tilføjet en bestemmelse om, at hvor der fra den statslige ambulancetjeneste, som i katastrofetilfælde ledes af chefen for vedkommende civilforsvarsregion, er indsat ambulancer i et civilforsvarsområde, er de underlagt civilforsvarskommissionens formand på tilsvarende måde, som indsatte afdelinger af civilforsvarskorpset er det.

Det foreslåede stk. 2 svarer til den nugældende lovs § 23, stk. 2, med den forskel, at civilforsvarslederen efter den foreslåede formulering af hensyn til stillingens betydningsfulde karakter i alle tilfælde skal besættes af en person, der — uden at denne behøver at være tjenestemand — er ansat i kommunens tjeneste.

For så vidt angår paragraffens stk. 3 henvises til bemærkningerne til § 1, pkt. 32.

Til § 1, pkt. 25-27.

De foreslåede ændringer i den nugældende lovs §§ 24 og 25 er af redaktionel karakter.

Til § 1, pkt. 28.

Den foreslåede ændring i den nugældende lovs § 26, stk. 1, tilsigter at fastslå, at sygehusene har pligt til at deltage i oprettelse og drift af behandlingssteder for syge og sårede uden for sygehusene i det omfang, krigshandlinger gør det nødvendigt. Der sigtes ikke alene til hjælpesygehuse og lægestationer, men også til andre behandlingssteder, hvor indsats af læger er nødvendig, f. eks. institutioner for kronisk syge, fødeafdelinger m. v.

Til § 1, pkt. 29-31.

De foreslåede ændringer i den nugældende lovs § 26, stk. 2, og § 27, stk. 1 og 2, er af redaktionel karakter.

Til § 1, pkt. 32.

De foreslåede ændringer til den nugældende lovs § 28, stk. 1 og 2, er af redaktionel karakter bortset fra, at der stilles forslag om, at den hidtidige hjemmel for med tilslutning af folketingets finansudvalg at belaste statskassen med samtlige udgifter til

aflønning af det omhandlede personel udvides i overensstemmelse med gældende praksis til også at omfatte andre ydelser end egentlig lønning, såsom befordringsgodtgørelse m. v.

Efter den nugældende ordning aflønnes den daglige leder og eventuelle medhjælpere udelukkende af vedkommende kommunes kasse, men med den udvidelse af administrationen vedrørende den lokale hjælpetjeneste, som vil blive en følge af indsættelsen af værnepligtigt personel, jfr. nærmere bemærkningerne til § 1, pkt. 33, findes det rimeligt, at der åbnes mulighed for statens deltagelse i udgifterne. Bestemmelsen i § 28, stk. 3, tager sigte herpå. Det bemærkes i øvrigt, at udgifterne til uddannelse m. v. af de her omhandlede værnepligtige forudsættes dækket i deres helhed af statskassen, jfr. bemærkningerne til § 1, pkt. 33, om lovforslagets § 31, stk. 7, på samme måde som for civilforsvarskorpsets værnepligtige.

Til § 1, pkt. 33.

Ifølge lov nr. 336 af 25. juni 1940 påhviler det værnepligtige, som ikke er blevet indkaldt til af-tjening af værnepligt (frinumre), samt personer, der af en session erklæres for stedse uskikkede til al krigstjeneste (kasserede), men hvis helbredstilstand ikke er til hinder derfor, at deltage i civilbeskyttelsestjeneste. Med hjemmel i denne lov blev der i krigsårene indkaldt i alt ca. 50 000 mand, fortrinsvis til tjeneste i de daværende luftbeskyttelsesområder (den såkaldte CB-tjeneste), for et mindre antals vedkommende til tjeneste inden for de CBU-kolonner, der oprettedes i 1941. Ved krigens afslutning afvikledes CB-tjenesten inden for luftbeskyttelsesområderne, medens indkaldelserne til CBU-kolonnerne fortsattes, stadig med hjemmel i nævnte lov.

Ved civilforsvarsloven af 1. april 1949 erstattedes CBU-kolonnerne af civilforsvarskorpset, hvortil mandskab udskrives og indkaldes jævnsides med mandskab til de militære værn, jfr. lovens § 9.

Det lokale civilforsvar, hvis opgaver er angivet i lovens kapitel III, er hidtil blevet rekrutteret ad frivillighedens vej, jfr. forudsætningsvis lovens § 22, nr. 1, men man har dog bibeholdt hjemmelen til at kunne indsætte værnepligtigt personel efter 1940-lovens regler, ligesom der i 1949-lovens § 7, stk. 2, er indført den ordning, at ældre årgange af civilforsvarskorpset med indenrigsministerens bemyndigelse kan stilles til rådighed for den lokale hjælpetjeneste, jfr. foran § 1, pkt. 8. Endelig er der ved lovens § 29 åbnet mulighed for indførelse af en almindelig civilforsvarspligt, omfattende enhver her i landet bosat person inden for aldersklasserne